

ዓይን ይጠበቅ!

‘ሀ ሁ!’ እያልን ስንማር
ፊደሉን ስንቆጥር
ከሚካኤል ደብር
ከየኔታ እግር
ትምህርት ቤት ገብተን
መሬት ተቀምጠን
አቡጊዳ ስንል
መልእክተና ወንጌል
ራሳችንን ቁልቁል
አዘቅዝቀን ደፍተን
ዳዊት እየደገምን
ሴቱም ባንድ ወገን
ከየኔታ ቀኝ ጎን
‘ሀ ሁ!’ ሲያነበንቡ
ሻሹን ሲከናኩ
አንዱ ቀን ያሳተው
አላስችልህ ያለው
ቀና ብሎ ቅጽበት
ቆንጁትን የሚያያት
አያልፍ ያችን ዕለት
ወዮለት፣ ወዮለት!

የኔታ ጨካኝ ናቸው
ተማሪም አይወዳቸው
ከግራው እጃቸው
ይታያል ጭራቸው
ከቀኙም በጎናቸው
የሚታይ ኮርማዦቸው
ማነው የሚደፍራቸው
ቀና ብሎ ‘ሚያያቸው?’

ምን ጊዜም ያልታደለ
ያ ግርማሁን ታከለ
ፈጽመው አይወዱት
ወትሮ ሲያዋክቡት
በጣም ነው ‘ሚጠሉት

“ይህ መናጢ፣ ሰነፍ
ሁሌም ሲክለፈለፍ
ቅንዝር ዓይኑ አያርፍ
ቆንጁትን ሲመኛት
እጅ፣ ከፍንጅ ያዝኩት!”
አሉና በንዴት
በኩርኩም ነረቱት
በመዳፋቸው ሰፊ
ጆሮ ግንዱን በጥፊ
ዘርግተው ረዥሙን
ሰንዝረው ኮርማዦን
ቁንጥጫም አከሉበት
መዓት አወረዱበት
በኩርኩም ደጋግመው
ናላውን አዙረው
ጣሉት ያለ ምሕረት
አፈር ደባለቁት...

ግርማሁን ያን ሰዓት
ወደቀና መሬት...
ሽንቱንም ለቀቀው
ዙሪያ አጥለቀለቀው
ዓረፋ እየደፈቀ
ጮኸ ተንፈቀፈቀ

ታድያ እማሆይ ሙሉ
ፈጥነው ሊገላግሉ
ገቡና እየዘለሉ፤
“የኔታ ምነው! ምነው!
የሰው ልጅ ሊገድሉ ነው
በቃዎት ይተዉ እንጅ፣
እንዳይሞት ይኸ ልጅ...”
አስጣሉት ቶሎ ብለው
ግምባሩን አሻሽተው
ግርማሁንን አንስተው
ትንሽ ነብስ እንደዘራ

“እማይ!” ብሎ ተጣራ
“አይዞህ ልጄ!” እያሉ
ስመው እያባበሉ
ራሱንም ደባበሰው
ለቅሶው አረሳስተው
ከረሜላ መሳይ
ማንም ሰውም ሳያይ
ደብቀው ሰጡትና
ወደኛ አምጥተው
ቦታው አስቀምጠው
ሲበርድ ያ ሁሉ ቁጣ
ፈገግ እያለ መጣ።

ነገሩ አለፈና
ዱላውም ተረሳና
ማታ ሲበታተኑ
በፀሎት ሲለምኑ፤
“የኔታ ይኑሩልን ለዘላለም
ትምህርቱን ግለጽልን መዳንያለም
በየኔታ ጉረሮ
የጥዋት ቅቤ ነጥሮ
ማታም ጠጅ ከቆርቆሮ
ብርሌ ተንቁርቁሮ...
ግን በእኛ ጉረሮ
አጥንቱ ተቀርቅሮ
በሽምብራ በአሻሮ
ሌሊቱ ነግቶ አድሮ
ጥዋት ጓሮ፣ ለጓሮ...”
እያልን ተበታተን።

ተንኩለኛው ታከለ
በቀልድ እያስመሰለ
ከሁሉም ፈንተት ብሎ፣
ቆንጂትን ተከትሎ
ትንሽ ወጣ እንዳሉ
ከጉብታው መሃሉ
አረ ሰዎች ጉድ በሉ!
ለካስ ይሳሳማሉ...

ከረሜላው ሰጥቷት
በዚያም አግባብቷት
አንቆ ነው የሳማት!

የኔታ ይህን ቢያውቁ
ራሳቸውን ባነቁ!
ላይን ማየት ሲጨነቁ
መሳሳም ቢያዩ ኖሮ
አገር ጠፋ ዘንድሮ!

ታድያ ልጆች ሳለን
የኔታ የሚሉን
ሁሉን የሚመክሩን
ፊዴል ያስቆጠሩን
አንድ ብለን እየያዘን
መልእክተን ያስጠኑን
ዳዊት ያስደገሙን
በተለይ ያስማሉን
“ዓይን ይጠበቅ!” ያሉን
አንረሳም ያንን...

ግን ግርማን የመሰለ
የሰይጣን ቁራጭ አለ
ደክመው አቶ ታከለ
የኔታ እንዲቀጡት
ለዚህ ነበር ያመጡት፣
የኔታም እንደዓቅማቸው
ግዴታ ሆኖባቸው
ስንቴ ቢቀጠቅጡት
ጠባዩን አይለውጡት
ቢያለሙት የማይለማ
ቢመክሩት የማይሰማ
ተሟሽቶ አይሟሽ
ወይም አይኮላሽ፤
“ይኸ የዲያብሎስ ሽንት
ይውረድበት መዓት!”
ብለው ረግመው ተውት።

ገ/አ. ጎርፉ።

Back to Meskot

*The views reflected in the above poems are solely of the author and are not necessarily shared by Meskot. You may contact **G.E. Gorfu** for comments at gegorfu@yahoo.com.*